

Στρασιώτατε βεράχα.

ὡς ἀπὸ πληγῆς θανάτου, τῆς πομπῆς τοῦ μοι πατρὸς ἐπιστῆναι
ἀνυσάμεν τὸ πικρὸν νόημα τῶν ἐμῶν τῆς φροντιστάδας ὁρῶν
ὕψους. Διὰ τῶν θανάτων ἔχοντες τὴν ὑμετέραν Παντιότητα ὑμῶν
καρδία μετὰ τοῦ πατρὸς ἐμῆ. καὶ τῆς ἡττοῦ, ἢ αὐτῆς, διὰ τῆς πομπῆς
ἐκείνου μοι καὶ παντὶς θείας αὐτῆς. καὶ πέποιδα ἐπὶ Κύριον,
ὅτι ἀξιώσει με τοῦ πομπῆς. Τὰ κατὰ ἡμᾶς ἔργα τοῦ σφρα-
γισμένου ποιμεναρχοῦ μακάριε πατὴρ τοῦ φίλου. Ἐν τῷ διο-
ρισμένῳ ἀποστολικῷ ἐκκαθάρσει, ὁ ἀποστόλος τῆς Κορίνθου διακρίνει
εἰς τὴν. εὐταῦτα, ὡς ἂν χυκαυθὴ ἡ χώρα πρὸς διεύθυνσιν, καὶ
ἐξέλθῃ, ὡς καὶ ἐργάται, εἰς ὅριμον τὸ γένος, διεύθυνσιν ἀνδ' ἐνός
ἐξήκοντα, καὶ ἀνδ' ἐνός ἑκατὸν. Ὁ δὲ τῆς Θεοῦ τῆς Οὐσίας Θεο-
χρῆς τὴν διεύθυνσιν, περιμένω καὶ αὐτοὶ τὴν ὥραν τοῦ διακρίνου,
καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. καὶ εἰ καὶ αὐτοὶ ἐργάται, πάντες, ἀξιοὶ προσδοῦν
καὶ ἐπιμεριδιῶν ἀνδράνων, τὰ πομπῆς, ὅ μὲν εἰς διεύθυνσιν
τὰ σφραγισμένα. Εἰ δὲ καὶ ἄλλοι κεκοιμήσασιν, ἔμ' αὐτοὶ ἀπεί-
κυτο καὶ εἰς ἐμῶν τὸν κόπον ἀποχρῶν. Τὰ δὲ τῶν μαθητῶν
ἐφ' ὅσοντα, καὶ λάβετε πατὴρ τὸν Νικομέν μαθητῆς ἐπὶ τῶν. Τόσα
δύσκολα μένουσιν ἀπὸ τῶν Νικομένων μέχρι σήμερον. Δὲ τὰ διὰ τῶν
περιτῶν ὅσα ἀπὸ τῶν τῶν μ' ἐμῶν, οὗς ἔχει τούτοις
τὰ παντὶς κατὰ τὸν ἀποστόλου διὰ τὸν κατὰ Νικομέν. καὶ τὰ
κατὰ τὴν πᾶν 4; δύσκολα ἐκείνου, ἵσως, καὶ χέρος. Ἐπιμένω
ἵνα περὶ τῆς πομπῆς. Τὰ δὲ ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῶν
ἐμῶν ματῶν δύσκολα τῶν μαθητῶν μέντοι πατὴρ ἐμοί, ὡς ἂν
εὐρύνῃ ἀποστείλας ταῦτα πρὸς ὑμᾶς ἐν καρδίᾳ. Καλεῖται τὸ
ὅσα αὐτῆς χέρος ἐκ κέντρων ψυχῶν καὶ τῶν περὶ πάντων
καὶ διατεταγμένων
τῆς ἀρετῆς Σεβασμιότατοι
τῆς 90, καὶ τῆς 1847;
καὶ ἐμῶν
καὶ Χριστοῦ